

126. De Olympus als onderpand

24 oktober 2011

De euro kalft af. Straks hebben we weer drachme's, lire's, pesetas en franse francs. De vraag is hoe dat in zijn werk zal gaan, of hoe te voorkomen. Robert van Leent vestigde mijn aandacht op het faillissement indertijd van de Tilburgse hypotheekbank. Het huizenbezit kwam niét op de markt maar kwam in afwachting van betere tijden in een bancaire vangnet terecht. Het kon ondertussen worden terugverhuurd aan de bewoner.

Hetzelfde zou met Griekenland kunnen gebeuren. Als de franse banken (maar niet alleen zij natuurlijk) voor hun Griekse staatsleningen een waardevast onderpand krijgen, hoeven ze niet om te vallen en dat bespaart alle Europese burgers de terugslag van zo'n val. De Grieken bespaart het een moordende rente die nooit is op te brengen, gigantisch oploopt, en de financiële ramp in de toekomst alleen maar groter maakt. Wat ook mogelijk is: Europa - ofwel een Europees Cultuurfonds van de ECB - koopt de Olympus en het Parthenon op en geeft die vervolgens in huur of erfpacht uit aan de Griekse staat. Zo krijgt Europa een onderpand (niet in geld, zoals Finland bedacht, want dat geld is er juist niet, tenzij Finland ontdekt heeft hoe Von Münchhausen zich aan zijn haren optrok) maar in natura. Zijn er niet genoeg Olympussen in Griekenland dan laten we Sancho Panza's claim op een eiland herleven. Desnoods is de actie uit te breiden tot bezit van de gronden waarop de regeringsgebouwen in Griekenland zijn gebouwd. Zo wordt de Griekse soevereiniteit niet aangetast en dragen we ondertussen toch bij aan een natuurlijke vorm van eenwording van Europa. Zo hoeft ook het EFSF-noodfonds niet al bij voorbaat dood te bloeden.

Deze maatregel is waarschijnlijk niet genoeg. Indien de ECB een zoveelste deel van de euro's uit de markt neemt (corresponderend met de Griekse aandeel in de Europese economie) en daarvoor drachme's uit de Griekse automaten laat rollen, dan is er bij een koers van 1:1 niets aan de hand en is het later, in overzichtelijker tijden, alleen nog een kwestie van loslaten van die vaste wisselkoers. Tot dan circuleren er twee muntsoorten in Griekenland. En: als Griekenland zijn zaakjes op orde krijgt, vervangen we die drachme's weer even geruisloos één op één in euro's.

Doen we niets, dan zal Griekenland vroeg of laat worden opgekocht door een Chinese of Arabische belegger. Dat dubieuze beleggers al stukken Rotterdamse haven of hele elektriciteitsvoorzieningen kunnen opkopen, is m.i. al kwalijk genoeg. Anders gezegd: doen we niets dan is Europa eerst recht verkocht. Of zoals dat heette: aan de heidenen overgeleverd.

Voor de goede orde, Griekenland kan ook zelf actie ondernemen. Ik wil dan best een vierkante centimeter Olympus pachten. Het zal mij een grote eer zijn.

Uw columnist, V.L.